

АРХІТЕКТУРА БУДІВНИЦТВО

Виходить
з 1962 р.
№ 15-16
(1343-1344)
Грудень
2008 рік

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИ

З Новим Роком і Різдвом Христовим!

Новорічні гості

Через тиждень людство увійде в дев'ятий рік III тисячоліття. Переступаючи рубіж часового відліку, підсумовуємо пройдений шлях і складаємо плани на майбутнє, мріємо про краще життя. Газета "Архітектура і Будівництво" всім, хто заходить до редакції, під час підготовки новорічного номера, ставила кілька питань.

Творчество наших читателей

ЧИМ ЗАПАМ'ЯТАВСЯ 2008 РІК?

Віра Донченко, студентка II курсу КНУБА:

— Чогось надзвичайного в ньому не було: усе йшло рівно, гладко і прогнозовано. Я із задоволенням опановую свій майбутній будівельний фах, а також прагну добре навчитися роботі за ПК. Близько свого дому відвідую безплатну балетну групу "Аверс". До Нового року прагну розучити кілька українських танців, щоб на новорічні канікули трохи підробити сінгурьонкою, танцюючи з дітлахами. Запам'яталася поїздка з "Аверс" до Львова.

Тімур Довженко, студент I курсу КНУБА:

— Цей рік для мене був складний, адже став студентом будівельного і увесь рік поки що відчуваю себе "салагою": все нове – викладачі, методиці, співробітники деканату, ну й, зрозуміло, нові друзі та одногрупники. Правда, вже відчу, що поступово звикаю до студентського життя. Хоч це лише початок мого поступу і хто сказав, що він буде легким?

Оля Кухніченко, студентка 4 курсу КНУБА:

— Для мене все було прозаїчно. Я вже заміжня і тому дуже переживаю за матеріальний стан моєї сім'ї через нестабільність у державі, високі ціни. А ЗМІ пишуть, що це лише початок: із Нового року ціни ще піднімуться і на комунальні, і на їжу. Адже ми з чоловіком вже маємо дитину!

Молода еліта

МОЛОДИ ВЧЕНІ – НАДІЯ І ГОРДИСТЬ КНУБА

Наукові конференції молодих вчених, аспірантів і студентів КНУБА – це величезна праця, розвиток наукової думки, творчий пошук і конкретні результати. Чергова, третя, така конференція пройшла в стінах університету 4-6 листопада 2008 року. Відкрив і привітав молодих дослідників ректор, д.т.н., професор А.М.Тугай.

Президія студентської наукової конференції

Надзвичайно приємно було почути слова-спогоди ректора, коли він, показуючи своїм батькам науковий збірник, де вперше надрукували його статтю, сказав: "Тут публікація моїх досліджень, під ним стоїть мое прізвище, це – я, моя наукова праця!" І справді, яке задоволення відчувати, що ви щось відкрили... Так і починається наукове майбутнє. Нехай ніколи ми не живемо не найкраще – і ви, й ваші наукові керівники... але прийде час, коли ми будемо пишатися собою. Для університету ви – майбутнє. Випускники КНУБА, що приходять до своєї Альма

Провідний інженер Інституту Генплану М.П.Омельчук

Доповідач кандидата архітектури, доцента В.П.Шурової

Під час пленарного засідання

матер, насамперед говорять, що дуже пишуться тим, що закінчили КНУБА, стали успішними науковцями, відомими фахівцями своєї справи, їх, як і наш вуз, знають закордоном, запрошують туди на роботу...Отже, успіхів вам, молода еліта!

З доповідями на пленарному засіданні виступили: кандидат архітектури, доцент В.А.Шурова "Прийомні ліквідації колористичної дисгармонії міського середовища", провідний інженер Інституту Генплану АТ "Київпроект" М.П.Омельчук "Містобудівні фактори, що впливають на проектування мереж метрополітену",

ЧОГО ЧЕКАЄТЕ ВІД НОВОГО РОКУ?

Андрій Величко, студент 3 курсу КНУБА:

— На якісь радикальні зміни в житті не сподіваюся, бо відчуваю себе щасливим і маю усе, що мені для того потрібно. Думаю, що саме в Новому році вдасться втілити в життя мої численні плани.

Вірою, що Новий рік принесе зміни в наше суспільство, і кожна людина стане впевненою в собі. Українці зроблять мудрий та патріотичний вибір на виборках. А ще хочу побажати, аби в Новому році всіх нас зігрівав промінчик щирої любові!

Василина Пилип'юк, студентка 2 курсу КНУБА:

— Позаяк добре вчуся, то хочеться, щоб у Новому році й далі тримати високо планку у своєму навчанні, активно відпочивати. Сподіваюся, що Новий рік буде успішнішим, ніж старий. Чекаю у ньому змін і поворотів у житті.

Інна Перебийніс, студентка 5 курсу КНУБА:

— Хоч маю багато друзів, але хотілося б познайомитися й з іншими цікавими особистостями. А ще хочеться цікавих, незабутніх емоцій. І, головне, знайти добру роботу за фахом, де були б гарні співробітники та друзі.

Опитувала Тетяна Яхненко, студентка газети

ЗИМЕ

Не знаю я, зачеп не любяч
Все люди холодний лик Зимы.
Она души не приглубит
И пальцы мерзнут от струны.

Но сердце ведь не замерзает,
Согласно с белою землей,
Хоть радость редко нарушает
Его обиденный покой.

И я скажу предельно честно:
Хоть я с Весною быть не прочь,
Зимы прішестивне уместно
Так же, как день сменяет ночь.

Зимой не хочется бороться,
Ломать устои, бить горшки,
И счастье, кажется, крадется
И к Рождеству несёт мешки.

Зимой души отдыхают,
Хоть радости – на три вершка,
Но даже мысли замерзают,
Готовя тело для прыжка.

Земля заснула на мгновенье
И, кажется, всего мильей
Ее нам будет пробужденье,
И шум лесов, и дух полей.

Зима нужна как покаянье,
Как отдых путнику, иль сон.
Она – в предверьи, ожиданьи
Блаженства будущих времён.

И главное – с землей замерзшей
Не дать душе заиндеветь,
Чтобы весной – порою вешней!
Уметь любить, мечтать и смеять!

2008

С.Семка,
доцент КНУБА

2009-й – РІК ЖОВТОГО БИКА

Згідно траєкторії переміщення планет в 2009 році можна припустити, що рік буде стабільним, навіть з невеликим зростанням по багатьох напрямках. 2009 рік – це рік здійснення надій, кар'єрного зростання і фінансової стабільності – поспішати цього року не можна інакше успіх може відвернутися від вас, оскільки стабільність не терпить суєти. Січень, березень, квітень, травень і вересень – найудачливіші місяці в 2009 році.

Як зустріти Біка 2009?

Бик – це домашня тварина, тому краще всього зустріти Новий рік Біка 2009 у сімейному колі. До вибору меню в рік Біка треба підійти ґрунтовно: символ 2009 року не терпить недбалості. Стіл повинен виглядати урочисто і багато. Особливу увагу слід приділити закусям, салатам і фруктам. Не забудьте прикрасити все свіжою зеленню. На столі необхідна рослина їжа: листя салату, овочів, фрукти. З м'ясом в цей рік потрібно бути обережним, особливо з яловичиною. Символ року буде не в захопленні, якщо ви зустрінатимете Новий 2009 рік із закусями з йому подібних. Не забудьте про солодощі – бик-ласун. Рецепти для новорічного столу в рік Біка мають бути такими, щоб ви весь рік облизувалися, згадуючи новорічний стіл.

На новорічний стіл можна поставити прикрашену фігурку бика. У кімнати, в якій ви збираєтеся зустріти рік Біка, теж має бути якомога більше дерев'яних предметів і предметів з натуральних матеріалів. Це можуть бути і ложки, і різні панно, і посуд на святковому столі. Поставає на стіл 12 або 5 чашок. Вони можуть бути жовті, золоті або срібні, а також пурпурні, бузкової або блакитні.

Існує думка, що для зустрічі року Біка не можна одягатися в червоний колір, але це забобони. Бик – дальноногий і не розрізняє кольорів, а на кориді він мчить на ганчірку торедратора не тому що вона червона, а тому що вона мелькає і драпує його.

Підбрала Т.Федорець, студентка

шенням секцій, рекомендувати до опублікування в збірках наукових праць КНУБА, залучити студентів до участі у науково-дослідній діяльності наукових шкіл університету, проведенні фундаментальних і прикладних наукових досліджень, виконанні госдоговірних та держбюджетних робіт, більше залучати молоді до участі в науково-технологічній діяльності,

зокрема через впровадження університетських грантів для молодих науковців, аспірантів та студентів, які мають досягнення в наукових дослідженнях.

В.Семенов,
провідний фахівець науково-дослідної частини університету

СВЯТО УКРАЇНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ

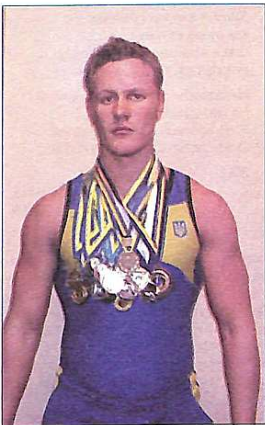
Вже одинадцять років в нашій державі 9 листопада відзначається День української писемності та мови. Це свято було встановлено в Україні 1997 року. З нагоди цього свята у навчальних закладах Києва проводяться літературно-мистецькі вечори, конкурси знавців української мови. Традиційним став в ліцей, гімназіях міста Міжнародний конкурс з української мови імені Петра Яценка, що проводиться з метою піднесення престижу української мови.

До речі, цього ж дня православна церква шанує пам'ять святого преподобного Нестора-літописця, київця, який у 17 років став послушником у Києво-Печерській лаврі. Юний подвижник невдовзі перевіривши молитвою і послухом найвидатніших старців. Під час пострігу в ченці Нестор був удостоєний сану ієродиякона. Змістом його життя стала книжкова справа.

"Повість временних літ" – літописне зведення, складене в Києві на початку XII століття (до 1113 року), стало найважливішою працею Нестора-літописця. "Повість временних літ" була і залишається найважливішою пам'яткою слов'янської культури. Тому преподобного Нестора-літописця можна по праву вважати батьком не лише вітчизняної історії, а й словесності. Інтенсивне формування нової української мови дослідницьку відносність до II-ї половини XVIII–XIX століть. Значителем сучасної української літературної мови вважається І.П.Котляревський, а основоположником – Т.Шевченко. Разом з розвитком писемного слова український народ став великою нацією, здатною вирішувати питання будь-якої складності її ваги.

Свої думки про українську мову, скарб, що передається від покоління до покоління, що об'єднує минуле й прийдешнє запропонувала газеті "Архітектура і будівництво" третьокурсниці КНУБА Валерія Андрущенко. Читайте!

Портрет кнубівця

Високу планку успішного навчання витримує зовсім небагато студентів. Але не Віталій. Він впевнений, що добитися успіхів у житті, стати класним спеціалістом, отримати хорошу роботу зможе насамперед той, хто наполегливо вчитиметься для отримання високої освіти. Тому й діні його розписані по годинах: навчання, заліки, екзамен, заняття спортом. До речі, спортом він займається з шесті років. Десять років – футбол. І був навіть тренером 11–12 літніх підлітків-спортсменів з міні футболу. Планіше захопився боротьбою (дзюдо і самбо), виборовши III місце у першості Києва. Було ще заповнення військовим семібором, де Віталій Лозинський став чемпіоном України 2006 року, виконавши розряд майстра спорту. І нарешті, цілеспрямований студент КНУБА став займатися легкою атлетикою: метання списа, молота, диска. І, як завжди, отримав перемогу у вересні ч.р. в Ялті, де проходили змагання з легкої атлетики на Кубок України серед вівів III–IV рівня акредитації, посівши III місце у метанні молоту і здобувши бронзову медаль. Хочеться відзначити й безпосереднього помічника в останній перемозі Віталія Лозинського – тренера команди з легкої атлетики, старшого викладача кафедри фізичного виховання і спорту КНУБА Наталію Дубину.

МОВА – СКАРБНИЦЯ ДУХОВНИХ НАДБАНЬ НАЦІЇ

Як відомо, мова – це інформаційна знакова система, система абстрактних значень, змісту і мовних структур (знаків, символів). Засоби зв'язку, які зосереджені в мові, є однією з категорій, що зумовлює поведінку людей та їх взаємодію.

Але мова – це також і скарбниця духовних надбань нації, досвід співіснування, праці і творчості попередніх поколінь. У її глибинах – філософський розум, витончений естетичний смак, повнотінність, сила надзвичайної чутливості до найтонших переливів людських почуттів і явищ природи. Разом з тим мова – це своєрідний оберіг: звичаїв і традицій, запорука інтелектуального зростання та розвитку народу в загальносоціальному житті. Як сказала геніальна Ліна Костенко:

**При Майстрах кость легше.
Вони – як Атланти держать небо
на плечах. Тому і є висота.**

Мова існує не сама по собі, а в людському суспільстві і вигляді різноманітних актів мовлення, що повторюються усно та фіксуються письмово. Саме в системі національної мови закодовано інтелект тієї чи іншої нації. Як підкреслює відомий український мовознавець О.Потебня, "мова індивідуальності вирізняє людину як особистість і що яскравіша ця особистість, то повніше вона відображає мовні якості суспільства".

Збігають століття, сиплються, мов пісок крізь пальці. Змінюються люди, міняться побут, мода, еталони краси... Але мова залишається все такою ж. Рідною, теплою, ніжною і сповненою любов'ю, міцною і гострою, як лезо меча. В кожній мові є своя історія, своє серце. Своє лицарі і охоронці, що поневірялися разом з нею, разом з нею терпіли знущання та гоніння, що не даремно говорять, що мова – душа народу. Немає мови – немає й народу. Тому і насичена кожна літера, кожне слово любов'ю до рідного краю, в кожному слові бринить материнська ніжність, батьківська підтримка, шепіт коханої людини, порада вірного друга... Кожне слово може зшити або завдати болю.

30 жовтня в університеті відбувся вечір, присвячений українській мові. Доцент кафедри українознавства Марія Іванівна Сметанська з допомогою студентів підготували творчий колаж з пісень, поезії, прози, українських приказок та прислів'їв. Працівники бібліотеки під керівництвом Наталії Іванівни Хлобченко оформили чудовий стенд "Мова – душа народу", для якого були підібрані журнальні статті та книги про історію української мови та писемності. Студенти читали вірші відомих українських поетів, виконували музичні твори. Витала серед гостей душа мови, вишита словами у віршах Т.Шевченка, Б.Гринченка, В.Симоненка, В.Самійленка,

Д.Павличка, Ю.Рибчинського, М.Сингаївського, Д.Білоуса та інших відомих літераторів. Бриніла між рядків вічна музика відданості, ширості, захоплення красою та чарівністю рідної мови.

Віковиче прагнення українського народу до свободи, до вільного творення власної культури та звичаїв, бриніло серед могутніх рядків Ніни Гнатюк:

**І хоч за день до тліну,
Як хустки тернової край,
Побачити Україну
Вільною
Волю
дай**

Відомий композитор Ігор Якубовський виконував авторські пісні та пісні на вірші інших поетів разом зі своїм творчим колективом. Бриніли незаняті мелодії в душі ("А скрипка грає"), чорнобілі спогади кружляли, мов метелики ("Метелики білі, метелики чорні"), минуле накривало нас, даруючи гордість за предків ("Українська душа"); і любов до життя ("Усім смертям іти наперекір"), і любов до коханої ("Іхав козак містом"), і любов до Батьківщини ("Виростеш ти, сину") – все це переплелось, об'єдналось в одну надзвичайну симфонію, підсилену словами талановитих людей, народною мудрістю та піднесенням всіх учасників та гостей вечора.

ГОРДИЙ І ВИСОКИЙ СТАТУС – СТУДЕНТСЬКИЙ

Для Віталія Лозинського, третьокурсника факультету автоматизації інформаційних технологій КНУБА, життя, насичене студентськими буднями та веселими і неповторними студентськими святами, розпочалося у вересні 2006 року, коли з гарними оцінками в шкільному атестаті та грамотами від Міністерства освіти і науки України, він вирішив вчитися далі.

Старанно навчаючись, два роки очолюючи студентську групу, яка за підсумками року стала найкращою на факультеті, він певне знає крокує для здійснення своєї мрії – стати фахівцем з автоматизації та комп'ютерно – інтегрованих технологій у будівництві.

кою: метання списа, молота, диска. І, як завжди, отримав перемогу у вересні ч.р. в Ялті, де проходили змагання з легкої атлетики на Кубок України серед вівів III–IV рівня акредитації, посівши III місце у метанні молоту і здобувши бронзову медаль. Хочеться відзначити й безпосереднього помічника в останній перемозі Віталія Лозинського – тренера команди з легкої атлетики, старшого викладача кафедри фізичного виховання і спорту КНУБА Наталію Дубину.

Отже, для того, щоб досягти будь-яких висот у житті, каже Віталій, необхідна постійна напружена робота, неймовірно докладання сил та енергії, весті здоровий спосіб життя і головна мета – прагнути до неї.

Віталій, як і вся молодь володіє комп'ютером, але і в цьому питанні він серед лідерів – ще у школі почав вчитися цьому й сьогодні досконало працює на комп'ютері.

Спілкуватися з Віталієм Лозинським – суцільне задоволення. Високий, стрункий, спортивної статури, з приємною усмішкою на обличчі він із захоп-

ленням говорить про свою сім'ю, маму, випускницю КПІ, завдяки якій він забавляє статі інженером. І хоч вільний час у студента, трапляється не часто, але іноді вдається виїхати з сім'єю на природу, порибалити, позбирати гриби... Він, як і батьки його, полюбляє активний відпочинок.

Серед студентської братії КНУБА є улюблена фраза: "Ходімо до парку!" Вона стала улюбленою особливо тоді, коли парк ім. Островського, що поруч з КНУБА, відновили, і він став чудовим місцем відпочинку не лише для дітяків і пенсіонерів, але й студентів. Тому що поза навчальними аудиторіями та бібліотекою у міжсерійний період стільки всього цікавого – й усе для тебе... І, головне, перефразовуючи класика, прожити студентські роки треба так, щоб діти та внуки – студенти, гортаючи ваші студентські альбоми чи слухаючи ваші розповіді, заздрісно зітхали: "Ну й цікаве студентське життя у вас було!"

І.Герасценкова

Зустрічі з цікавими людьми

ЩЕ ОДНА КРАПЛЯ В МОРЕ ПРАВДИ ПРО ВІЙНУ

Шостого листопада – історична подія для Києва. 65 років тому місто було визволено з фашистської неволі, від гітлерівських окупантів, які мучили його жителів понад два роки. І саме цього дня у другокуртнісі факультеті архітектурного і міського будівництва університету відбулася зустріч з легендарною людиною, фронтовиком, колишнім доцентом кафедри політичних наук, кандидатом історичних наук, генерал-майором Олександром Петровичем Кутузовим. Організували її ректорат і комітет ветеранів КНУБА на чолі з проректором О.О.Горовою та професором С.М.Любченком.

Голова комітету ветеранів КНУБА проф. С.М.Любченко представляє студентам к.т.н. генерал-майора О.П.Кутузова

редакцію його вийшли книги "Говорят живые и погибшие фронтовики" (Київ, 2002р.) та "Фронтовики и наследники" (Київ, 2005 р.). Для їх видання Олександр Петрович Кутузов десять років збирав спогади, вірші, листи з фронту. Матеріал цих книг наповнені життєвою мудрістю солдатів війни. У слові до читача голова Подільської райадміністрації Києва Г.М.Романюк, який фінансував видання книг, сказав: "Життя складається з долі солдатів війни, а пам'ять про

Студенти із захопленням ловлять кожне слово гостя

дідів-прадідів повинна жити в нас і зберігатися в серцях нових поколінь".

(Продовження на стор. 4)

Поети – це сім'я землі. Саме завдяки цим мужнім, сильним людям наша мова розквітла, набралася сили і отримала всевітнє визнання (на конкурсі мов зайняла 3 місце після французької та італійської). Тож не дивно, що на вечорі була присутня відома українська поетеса Ніна Юхимівна Гнатюк.

**Несу із хлібом полотняну торбу,
Ледь підіймаю чоботи гудові.
...Я пам'ятаю бурякову норму,
Не пам'ятаю першої любові**

– так закінчила поетеса свій вірш "Спомин про копаня буряків".

І справді, зовсім нелегке життя випало на долю цієї прекрасної жінки. Її талант "набирав обертів після відомих судових процесів в умовах виховно-судових функцій "літературознавчих" органів, саме коли весняна повінь шістдесятництва була погамована і лише окремі з них могли відкритим текстом заявити, що двадцятий вік, розвінчавши старих богів, перед новими по-новому демократично позва на колінах". Та може саме завдяки цим стражданням, цій боротьбі й народжувалися вірші, сповнені болю, туги і пекучого жалю. Жалю за втраченим, за тим, що могло б бути, якщо би війна, не неволя, не жорстокість і жадібність. І в той же час, з чим болем так гарно поєднується віра в любов, романтика, всі ті прекрасні почуття, які мають місце і в найбуремніші часи.

**Був березень з вітрами і сльотою,
З річками, що купались в молоді.
Той березень, коли ходив зі мною
Печальний лицар з квітами в руці**

Закінчився вечір виступом Ніни Гнатюк, яка трішки розповіла про себе, про свою поезію. Вона була приємно вражена, що в будівельному університеті так цінують і поважають мову, поезію, всі ті тонкі матерії, які так детально проявляються в гуманітарних вузах. Поетеса висловила побажання, щоб вільними від-ували красу і творили її власними руками, споряджуючи красиві, оригінальні будинки з витонченою архітектурою, а не штампували ці велетенські бетонні блоки, що понаростали на вулицях Києва. Трішки розповіла про свою творчість, про бажання допомагати молодим, адже саме від них залежить подальший розвиток української літератури, мови, народу...

В.Андрущенко,
студентка групи МО-31

ВСТУПНА КАМПАНІЯ ТРИВАЄ

Ще у вересні Міністерство освіти і науки оприлюднило свої Умови прийому. На підставі цього документа вузи мали до 1 листопада цього року розробити власні Правила прийому і у триденний строк надіслати їх до Міністерства освіти і науки. Це потрібно насамперед для того, щоб учасники пробного незалежного тестування, яке почалося 1 листопада і тривало до 1 грудня, знали, які саме предмети у тому чи іншому вузі будуть конкурсними і які потрібні будуть сертифікати Українського центру оцінювання якості освіти. Правила прийому до КНУБА були надіслані до МОН і виставлені на сайті університету вчасно.

Понад 40 тис. чоловік зареєструвалося на пробне тестування

До речі, за даними Центру оцінювання якості освіти надійшла велика кількість заяв з регіонів на участь у пробному тестуванні (зареєструвалося вже понад 40 тис.). Найпопулярнішим предметом на пробному тесті – українська мова і література, адже його доведеться здавати всім, хто бажає поступити до вузу в 2009 році. На другому місці – математика. З 1-го листопада і до 1-го грудня всі бажаючі могли надіслати заявки, щоб в березні спробувати свої сили в двох вибраних предметах. 14 березня випробування з української мови і літератури, історії, біології, географії, 21 березня – іноземної мови, фізики, хімії, математики. Пробний тест – платний. Кожний предмет обходиться від 50 до 75 гривень – у різних містах та областях). Квитанція для оплати можна було роздрукувати з інтернет-сторінки регіонального Центру. Якщо учасник на пробні тести не прийшов, гроші йому не повертали. Але

повідомляє УЦОЯО, випускники 11-х (12-х) класів, які закінчують загальноосвітні навчальні заклади в 2009 році, зможуть зареєструватися за місцем навчання. Адреси єдиних пунктів реєстрації розміщені в розділі "Реєстрація" на сайті УЦОЯО і на сайтах регіональних центрів оцінювання якості освіти. Основна сесія зовнішнього незалежного оцінювання 2009 року пройде з 6 травня до 5 червня. Як вже було сказано, кожний зареєстрований учасник ЗНО має право на складання тестів не більше як з п'яти навчальних предметів. Зовнішнє незалежне оцінювання з української мови та літератури є обов'язковим для всіх вступників до вищих навчальних закладів. Сертифікати, які були видані у 2006, 2007 та 2008 роках під час вступної кампанії 2009 року є недійсними.

За документами МОН України

Думка вченого

ВАСИЛЬ КРЕМЕНЬ: ЗОВНІШНЄ ТЕСТУВАННЯ ЗАСЛУГОВУЄ НА ПІДТРИМКУ

Вже майже місяць як розпочалася реєстрація учасників зовнішнього незалежного оцінювання на 2009 рік. Саме проведення тестування, яке вперше відбулося в 2008 році, викликало неоднозначну реакцію в суспільстві. Газета "Архітектура і Будівництво" пропонує читачам думку академіка Національної академії наук України, президента Академії педагогічних наук, екс-міністра Василя Кременя у вигляді інтерв'ю О. Нагаєвської, опублікованого в АМІ "Новини-Україна".

Чи виправдало себе введення зовнішнього незалежного оцінювання, мета якого, як було заявлено, – об'єктивна і справедлива оцінка знань випускника і рівний і справедливий доступ у вузи? – запитала академіка автор матеріалу.

Роботу над тестуванням було розпочато в 2003–2004 роках, коли я був міністром освіти. Як експеримент тоді було проведено тестування в 4-х областях, і вже тоді вузи мали право приймати студентів по його результатам.

Влітку 2004 року Кабінет міністрів ухвалив перехід до тестування протягом декількох років. Вітаю проведення цього року масштабного тестування, яке в цілому було успішним. Треба продовжувати рухатися вперед і виправляти недоліки, пов'язані насамперед з тим, що тестування було вперше.

У вузи дійсно поступили найдогтовірніші?

Перший негативний момент – те, що збережено безліч можливостей для зарахування студентів поза результатами тестування: різні вузівські олімпіади, пільги для тих, що закінчили підготовчі курси при університетах і ін. В результаті не вдалося зберегти чистоту набору в університети на підставі тестових завдань.

Інститут соціальної і політичної психології Академії педагогічних наук України провів психологічне дослідження щодо того, як сприймає громадські різні аспекти проблем освіти і зокрема тестування. Згідно його результатів, істотно збільшилася кількість громадян, які вважають, що тестування позитивно вплинуло на зменшення хабарництва в університетах. Але в той же час відзначено, що близько половини батьків, діти яких поступили цього року до університетів, заявили, що хабарництво у вищій школі ще існує. Це говорить про те, що великий відсоток дітей в 2008 році був прийнятий у вузи не на підставі тестування, а в результаті різних виключень. Я не хочу сказати, що всі ці діти не гідні, але в окремих випадках мало місце і хабарництво.

Хочу відзначити, що наступного року Міністерство освіти і науки ліквідувало в правилах вступу можливість використовувати підготовчі курси, внутрівузівські олімпіади і ін. для зарахування поза тестуванням.

В Україні існують ще й категорії пільговиків, чи не виключає це з честної конкуренції інших дітей?

Так, це проблема. Тут треба уряд активніше спонукати парламент до дії. В Україні існує дуже багато категорій дітей, яким в різний час різними законодавчими актами були передбачені пільги під час вступу до вузів. В результаті цього року в престижні університети на престижні спеціальності до 100% місць забирали пільговиків – діти з Чорнобильської зони, інваліди і інші категорії. Вони могли набрати в результаті зовнішнього незалежного оцінювання 124 бали і поступити, а дитина, що набрала 195 балів (200 балів – щонайвища кількість балів – АМІ) не могла поступити.

Це неправильно, особливо відносно деяких категорій. Наприклад, візьмемо категорію дітей, батьки яких проживають в Чорнобильській зоні. Якщо держава зобов'язана піклуватися про таких дітей, то вона повинна піклуватися про підтримку їх здоров'я, якщо вона турбується про їх освіту, то повинна допомогти їм отримати кращі знання в школах, але турбота держави не полягає в тому, щоб брати непередбачених дітей у вузи.

Ми обдурюємо себе і що дитину, у результаті після і – і сесії її буде виключено з вузу або її "тягнутимуть" до закінчення навчання, і в результаті суспільство отримає некаліфікованого фахівця. Тому хочу відзначити, що треба переглянути пільгові категорії, тому що фактично кожна пільга – це виключення з честної конкуренції інших дітей.

Як ви оцінюєте якість тестів, з приводу яких думки розділилися?

Завданням, треба удосконалити самі тести. Адже мета тестів – не лише боротися з хабарництвом під час вступу до вузів. Тести мають бути орієнтовані на розвиток школи. Тому якщо будуть тести, в яких дітям досить просто механічно зазубрювати матеріал, а потім успішно відповідати і отримувати високу оцінку, то цим ми спровокуємо дітей, а значить, і вчителів, і батьків саме на таке вчення. У результаті такий підхід спричинить зниження рівня освіти. Тому тести мають бути не лише способом контролю. Завданням тестів – навчати учня використовувати знання з практики і розкрити її потенціал творчої здібності, щоб він міг орієнтуватися, яку професію й дорогу в житті вибере в майбутньому. На превеликий жаль, у нас поки що з тестовою культурою дуже слабо, адже раніше в Україні не готували таких фахівців, та й сучасні вчителі це недостатньо підготовлені; крім того, в педагогічних університетах ще не готують фахівців, які здатні розробляти і писати тести.

Що це, на вашу думку, треба удосконалити?

Коли ми починали тестування, то розглядали зовнішнє оцінювання в випускному класі як вершину піраміди. Зараз виходить, що цього року дитина вперше зіткнулася з тестуванням і сталося це в такий вирішальний момент життя, коли від тестування залежить доля учня на все життя, що не зовсім справедливо. Цього року введено пробне тестування, але воно теж не вирішує проблеми. Треба розробити тестові завдання по всіх предметах, випустити видання тестів, щоб вони були і у вчителів, і у учнів. Також необхідно, щоб на всіх етапах проведення зовнішнього незалежного оцінювання дотримувалася таємниця, тому що щонайменше просочування інформації зведе нанівець всю роботу. Крім того, я не згоден, що результат тестів дійсний лише рік, як мінімум він має бути дійсний два роки. Наприклад, в Росії результати єдиного державного іспиту дієсні два роки, навіть якщо дитині щороку ходити на тестування, якщо вона задоволена своєю оцінкою?..

Як говорив відомий політик Уїнстон Черчилль: "Демократія – не досконалий тип правління, але кращого немає". Для нашого суспільства, в якому рівень правової культури дуже низький (наприклад, при співбесіді викладача і учня допускають різні викривлення в оцінюванні знань учня через суб'єктивні переконання викладача), тести – найбільш прийнятний варіант. Треба рухатися шляхом удосконалення тестування і ліквідації недоліків і широко поширювати тестування.

В Україні є прибічники і противники зовнішнього незалежного оцінювання, останнім часом з'явилися навіть позови до судів і вирішення судів з вимогами відмінити тестування як незаконне...

Тут, безумовно, треба вносити певні зміни до українського законодавства, щоб унеможливити трактування, яке це робиться деякими зараз, що, мовляв, немає законодавчої бази для проведення

зовнішнього незалежного оцінювання і ін. Зараз деякі намагаються використовувати на свою користь подібну нездоволеність і дискредитувати ідею тестування.

Яка ситуація з вищою освітою в Україні, чи не багато у нас вищих навчальних закладів? Чи потрібно, на вашу думку, укрупнювати вузи?

Річ навіть не в тому, що в Україні велика кількість вузів, а в тому, що вони неконкурентоздатні в Європі, та й у нас теж. Необхідно якнайшвидше створити на основі цих невеликих вузів в багатьох областях і районних центрах крупні суцільні національні університети. Це необхідно, щоб вирішити цілий ряд проблем. По-перше, треба підвищити якість навчання. Якщо буде крупний університет, в якому 20–30 тисяч студентів, то будуть крупні кафедри, на яких потужніші наукові школи. По-друге, це приведе до фінансової економії, що важливо. По-третє, ті університети-ліліпути, які існують в Україні зараз, ніколи не визнає в Європі. Ми дискредитуємо себе в умовах Болонського процесу, коли виставимо себе на суд європейського співтовариства, а вони побачать, які у нас ліліпутні навчальні заклади, які мають назву університетів...

Щоб зацвітити університети в об'єднанні, треба створити певні пільги для тих університетів, які об'єднують відносно більшої фінансової самостійності, більшої автономії в розробці навчальних програм, планів і тому подібного.

Що стосується філій, то, коли я був міністром, в 2004 році було закрито 60 філій, і це треба продовжувати робити, тому що їх надто багато і, на превеликий жаль, в більшості з них немає якісної підготовки фахівців. Тим більше що зараз з'явилася більше можливостей для навчання в хороших університетах.

Чи актуально зараз, в умовах фінансової нестабільності, говорити про проблеми системи освіти?

Хочу це відзначити, що існуюча фінансова криза може виступити моментом істини. Вона повинна підтохнути всіх і всіх, що має відношення до керівництва в різних областях, до сміливих дій і вирішити давно назрілі проблеми. Окрім об'єднання університетів, треба провести серйозні зміни в середній школі. Коли було оголошено про перехід до 12-річної системи освіти, то малося на увазі, що старша школа буде профільно залежно від здібностей дітей. Через півтора роки діти повинні піти в 10-й клас профільної школи, і в умовах, в яких працює наша сучасна школа, це зробити практично неможливо, тому що один або два старші класи не можуть забезпечити профільного навчання.

Треба створити профільні ліцеї, щоб у дев'ятикласника був вибір в здобутті спеціальної підготовки для вступу до вузу. Адже навчання першокласника і одинадцятикласника – це різні речі, це неправильно, коли вчення буде створюватися за всеосвященим принципом, такого немає в розвинених державах, така школа існує лише на пострадянському просторі, і то не у всіх країнах. У освіті мають бути зміни, іншакі ми не зможемо підготувати учня до життя в сучасних умовах, конкурентоздатного фахівця, особливо розвинену особистість, що важливе і для людини, і для держави в цілому.

Оксана Нагаєвська, Київ

ПАМ'ЯТЬ ПРО ТРАГЕДІЮ

На Україні і в КНУБА 21 листопада звернулися до історії. Університетський урок пам'яті, присвячений 75-му роковинам Голодомору, дав у вестибюлі доцент кафедри політичних наук В.П.Макогон. Він зупинився на причинах виникнення штучного голода в Україні... Метою таких заходів є збереження пам'яті про національну трагедію, поглиблення вивчення теми голодомору 1932–1933 років у навчальних закладах, активізація дослідження питань, пов'язаних з цією трагедією, як частини історії рідного краю, виховання у молодого покоління необхідних якостей щодо поваги до минулого, вміння брати уроки для майбутнього.

Горіла саянка, біля неї букет з колосків пшениці на згадку про жертви голодомору...

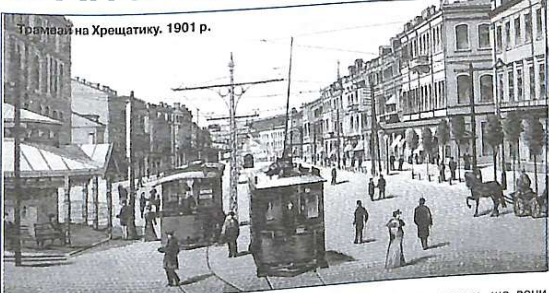
Під керівництвом доцента М.І.Сметанської студентки 12-ї групи ТБКВМ Олена Модуляна та Ірина Додур, Яна Роменська (ПЦБ-19) підготували й прочитали проникливі вірші. Пісню "Віра в Україну" на власну музику виконав викладач кафедри українознавства Ігор Якубовський. Вчнів філософський твір Т.Шевченка "Думи мої, думи" почули студенти у виконанні аспіранта КНУБА, голови молодіжної "Прогресиві" Віталія Мороза.

З бесід із студентами газета А+В встановила, що студенти знають про трагедію свого народу. "Про голод мені розказувала бабуся", – сказала Катя Шовковичка. "Правда виспала до Сибіру. Звіди він не повернувся, бабуся залишилася одна", – продовжив один із студентів, другокурсник Павло Д. "У 1932–1933 році в хліб продажив один із студентів, другокурсник Павло Д. "У 1932–1933 році в хліб додавали конюшину, лободу, горіхові шкаралупи. Дуже багато було людей, які похнули від голода", – говорила Марина Сергієнко, студентка 1-го курсу...

Підготував Т.Тараненко, студент

На пагорбах київських...

ТРАНСПОРТНІ "ЗАЙЦІ"

Трамвай на Хрещатику. 1901 р.

Справді, як влучно окрестив народ безоплатних пасажирів міського транспорту. Можна констатувати, що вони існують завжди. "Економити" на поїз-

дці у трамвай завжди хотілося багатьом. "Не допускати" такої вільності для них лише кондуктори. Але їм доводилося бути особливо уважними, запам'ятовуючи маршрути пасажирів, тим більше, що вартість квитка залежала від тарифних ділянок поїзду у бік збільшення. Так, тролейбуси, що їздили за маршрутами №№2,5,7 (з центру до вул. Польової та загальновишкового училища, що в районі нинішньої ст. метро "Берестей-

ська") та трамвай №8 (з Солом'янки до центру) возили студентську братію з політехнічного, педагогічного інститутів та університету ім. Т.Шевченка. Вартість квитка збільшувалася від 20 до 80 копійок залежно від дальності поїздки (1951 рік). Тому і недивно, що доболені студії брали найдешевший квиток. А кондукторка, що не знавала великих труднощів з їх ідентифікацією, кричала: "Я ж знаю, що ви їхатимете далі!!!". На це

майбутні учні резонно відповідали: "Знаєте, не знаєте, а мені, будь ласка, квиток до вул.Лєніна (нині Б.Хмельницького)". Природно, при перетині кордону миттєво виникав скандал, що закінчувався виділенням порушників з салону якраз там, де їм треба було виходити.

Популка квитка у кондуктора залишалася єдиним способом (разової) оплати проїзду аж до кінця 50-х років. Часи, проте, мінливі, і виникла дєва заощадити на

(Продовження на стор. 4)

